

kunne skade, men i disse enkelte Tilfælde kunne de anvette endogsaa ubodelig Skade; det kommer ikke an paa, om Tilfældene ere hyppige, men om de ere af Betydning, og der kan være Tilfælde, hvor Optagelsen efter fremmede Blade i et kjøbenhavnsk Blad om hvad der steer her, kan gjøre ubodelig Skade. Jeg finder det ikke fornødent at gaae ind paa en nærmere Angivelse i saa Henseende, men jeg forsikkrer den ærede Rigsdagsmand, at der kan være saadanne Tilfælde, og det forekommer mig derfor, at denne Indskrænkning, der dog ikke kan have nogen særdeles Betydning med Hensyn til Læserne, bør fastholdes; denne Interesse maa man see bort fra, da den dog er af underordnet Betydning. Det er isærdeleshed, naar de stedb- lige Blade optage Efterretninger om Noget, der vedrører Stedet, at Efterretningen kan skade; naar der derimod i kjøbenhavnske Blade optages efter et fremmed Blad, hvad der passerer i Nordboen, vil dette egentlig ikke være af nogen Betydning. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke har forstaaet den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning) paa samme Maade, som den sidste ærede Taler. Hvad de fremmede Referenter angaaer, troer jeg ikke, at vi behøve at henvende os til Postvæsenet for at erfare, hvem de ere; dette vilde være en let Sag; der er ikke nogen Hemmelighed tilstede i saa Henseende, men det forekommer mig, at denne ærede Rigsdagsmands Ytringer ikke gave Anledning til at tale om at krænke Brevhemmeligheden, nei, hvis jeg har opfattet ham rigtigt, er der ikke Tale derom, men om en Ophævelse af Brevhemmeligheden. Det er altsaa ikke hans Mening, at man lumst skulde gaae hen og læse Breve, men derimod at man skal sige: I Godtfolk maae vide, at vi ere nødt til at læse Eders Breve og see, hvad I skrive, og naar man har sagt dette i Forveien, saa kan der gjerne gjøres Undtagelser derfra. Dette kan være en betydelig Ulempe for de Paagjældende, det vil jeg indrømme; men denne Fremgangsmaade maa ikke sammenblandes med en lumst Krænkelse af Brevhemmeligheden, ved uventet at bryde Breve, hvori Folk udtale sig, stolende paa, at Indholdet er ukjendt for alle andre end dem, det er henvendt til. I 1807 bleve alle de Breve, der gik til Udlandet, læste; der var en

egen Komitee nebsat, som læste Alt igjennem. Disse to Tilfælde troer jeg, altsaa ikke, at man maa opfatte paa samme Maade; men en saad- dan Forholdsregel vil alligevel være Mange yderst ubehagelig. Det er, for at disse to Ting ikke skulle sammenblandes, at jeg har villet hen- lede Opmærksomheden derpaa.

Tscherning: Det, som den høitærede Konseilspræsident nu har udtalt, var ganske hvad jeg vilde sige, og man maa lægge Mærke til, at jeg taler om et Sted som Als, hvorfra det er min Overthyning, at et Brev ikke bør gaae uden at være læst af dem, der have det Hverv at læse Brevene.

Høgsbro: Det har undret mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning) har kunnet forsvare dette Forslag og bekæmpe mine Endringsforslag, da han selv har gjort opmærksom paa, at han har været Krigsminister i et heelt Felttog, uden at have havt en Lov, som den her foreslaaede. Der foreligger jo desuden nu Efterretninger om dette Felttog fra vore Fjender, uden at der er Spor af, at de have havt Gavn af den Frihed, vi i saa Henseende nød. Muligviis kommer det af det, han ansførte, at man ved Siden af Sandheden har ladet trykke sandsyn- lig Løgn, og det er vel ogsaa den Maade, hvorpaa man skal imødegaae Pressen, at man skal sætte Tryk imod Tryk. Det synes mig, at det er et langt naturligare Middel end dette Lovforslag til at forebygge de Farer, man mener, der maae følge af den nærværende Fri- hed, at man nemlig, naar man troer, der er Tilfælde, hvor Fjenderne kunde faae Oplys- ninger gjennem Pressen, fremsætter andre Oplysninger, der vilbøde Fjenderne. Jeg gad ellers vide, hvorledes de tydske Blade kunne vedblive at meddele Beretninger baade om Fjendens og vor Stilling, om deres Planer o. s. v., uden at frygte for, at det kunde være os til Gavn; det kan kun være, fordi de med- dele Løst og Fast imellem hinanden, saa det er umuligt at bygge derpaa. Det Samme saae vi var Tilfældet under Krigen i Italien og paa Krin; hvorfor skulde vi da gjøre en Undtagelse derfra ved at vedtage en Lov som